

Diák etikai kódex

„A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély.

Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel.

Nem örül a gonoszságnak, örömét az igazság győzelmében leli. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel...”

(Pál apostol: A szeretet himnusza I. Kor. 13: 4-7.)

Református iskolába járni nem csupán külsőségekben, de tartalmában és szokásokban való sajátosságokat is jelent. Értékeket képviselek már azzal is, hogy szüleimmal ezt az iskolát választottam.

Nemzetem jelképeit, egyházamat, szűkebb hazám, Orosháza rangos múltját igyekszem megismerni.

Édesanyám, édesapám tiszteletével önmagamot is becsülöm. Hálás vagyok mindenért, amit azért tesznek, hogy jobb és több legyek.

Büszke vagyok arra, hogy ide tartozom. Óvok az alma mater 1894 óta formálódó hagyományait. Rossz hírért nem költöm, hiszen itt minden értem van. Becsülöm az itt dolgozókat, kik mindannyian értem munkálkodnak. Hálás vagyok tanítóimnak, kik időt álló tudáshoz segítenek.

Tartalmas célokat tűzök magam elé. A rendszeres és lelkiismeretes tanulás útján formálódó tudás, műveltség, kulturáltság örökbecsű, s miközben bölcsességemet táplálja, még tovább nő az értéke. A Teremtőtől kapott talentumomat annak gondozásával köszönöm meg.

Rend, kitartó, összeszedett munka s önfegyelem nélkül nem építhetem holnapom.

Erényeimet gyarapítom, hibáim kiküszöbölni igyekszem. Hazugsággal nem jutok túl a nehézségeken. Ha vétkeztem, vállalom, ha hibáztam, nem szégyellek bocsánatot kérni.

A békeesség életem meghatározó normája. Tudom, hogy aki „*atyjafiára haragszik*”, afölött ítélkeznek. Másokra figyelek, őket türelemmel hallgatom, tapintatosan segítem.

Tudom, hogy szerénységemmel nem az értéktelenségem fejezem ki, inkább azt bizonyítom: van mire szerénynek lennem.

Szavaim az *Áldás, békesség!* köszönéssel kezdve jellemeznek engem. Körültekintésre int, hogy amit a szívemben hordozok, az jön ki a számon. Nem feledem, hogy a mobiltelefon a kapcsolattartás, a világháló az ismeretszerzés fontos eszköze, de egyik sem önmagáért való cél. Örülök, hogy számít a véleményem, ezért ügyelek arra, hogy tartalmassága tisztos formával társuljon.

Alázatomban forrásozok, hogy Isten gyermekeként születtem. Tudom, hogy az irgalom, a megbocsátás erény, s hogy ahogyan egy ember sem, én sem vagyok tökéletes.

Követem a példát, hogy magam is példaadó lehessenek. A nálam nagyobbakat, idősebbeket tisztetem, a kisebbeket segítem és óvom, a rászorulókat kímélem és támogatom. Senkinek a magánéletét nem sértem.

Elfogadom a tőlem különbözők emberi értékeit. Eszemben sem jut a másságon gúnyolódni.

Az általam óvott természet kicsinyke része vagyok, örülök, hogy az velem teljes.

Mások emberi méltósága mellett anyagi javait is tisztetem. Az ételt megbecsülöm, fogyasztásának megadom a módját.

Nem teszem mással, amit önmagamnak nem kívánok. Vigyázom a magam és mások testi épségét.

Az iskola a tanulás, a felszabadult játék helye, de mindez csak nemes vetélkedés lehet. A szabadidős és az intézmény falain kívüli kikapcsolódásaimat sem alacsonyítom le szerencsejátékkal, dohányzással, droggal, alkohollal.

Az iskola elvárásait a házirendből ismerem. Betartásában kérem és megbecsülöm szüleim, tanáraink irányításait, segítségét.

Ápolt, alkalomhoz illő megjelenésem tükrözi a magammal szembeni igényességemet, mások iránti tiszteletemet.

Késedelmeskedéssel nem hátráltatom mások igyekvését, késéssel nem zavarom a tanórákat, rendezvényeket.

Tudatosan, felnőttek véleményét figyelve válogatom az újságokat, televízió műsorokat, filmeket, használom az internetes lehetőségeket. Elutasítom mindazt, ami a keresztyén hitet sérti.

Miközben testben és lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben növekszem, úgy viselkedem, hogy felnőtként is szívesen gondolják vissza hajdani iskolámra, s az engem innen ismerők is jó szívvel emlegessenek.

Tanári etikai kódex

*„Ki nagyot akar, szokjék fegyelemre:
korlátok között válik el a mester,
s a szabadság a törvény adománya.”*
(Goethe)

Összeállításunk a Magyarországi Református Egyház közoktatási intézményeiben dolgozó pedagógusok számára készített kódex vezérlő elveiből táplálkozik. Egybecseng pedagógiai programunkkal, szervezeti és működési szabályzatunkkal, házirendünkkel.

Református iskolában dolgozni nem csupán külsőségekben, de tartalmában és szokásokban való sajátosságokat is jelent. Értékeket képviselek már azzal is, hogy ezt a nagy múltú visszatekintő munkahelyet választottam. Büszke vagyok arra, hogy ide tartozom.

Életem zsinórmértéke a Biblia. Bölcsességem forrása: Isten és önmagam helyes ismerete. Tanítványaimban Isten ajándékait, Tőle kapott talentumait igyekszem felfedezni. Nem akarom a saját képemre és hasonlatosságomra formálni őket. Számomra a munkaerkölcs a jellem és a műveltség egyik fokmérője. Tudom, hogy egész személyiséggemmel nevelek.

Szaktárgyamban a módszertani és szakmai tudásom uralkodik. Ennek mélyítésére, a vele kapcsolatos újabb eredmények ismeretére törekszem, hogy abból minél többet átadhassak tanítványaimnak - biblikus szemlélettel áthatva. A tantárgyam tanításához alkalmazott módszereim és eljárásaim megválasztásának szabadságával nem élek vissza. Osztályzásokom következetes és igazságos, növendékem erőfeszítései és végzett munkája is meghatározza azt. Arra törekszem, hogy diákjaim érezzék szeretetem biztonságát. Lelkigondozói feladatok ellátására is kész vagyok, ehhez állandóan gyarapítom pszichológiai és hitbéli ismereteit. A szigorú szeretet és az irgalmasság együttes gyakorlására törekszem és nem a saját népszerűségemre.

Keresztyén értékrenden alapuló nevelői kapcsolatot építek ki és éltetek a szülőkkel, okos igyekezetüket kiegészítve. Bizalmukkal, gyermekük bizalmával vissza nem élek. Tisztelem a család erőt adó egységét. Tolakodás nélkül igyekszem - a nevelés hatékonyságát emelő mértékig - megismerni a reám bízott gyermekek családi hátterét. A tanítványommal kapcsolatos ismereteimet - míg az ő érdekeit szolgálja - bizalmasan és titkosan kezelem. Diákjaimmal nem lépek túl a pedagógus-növendék kapcsolaton.

Erényem a tanórai pontosság, a szakmai munka rendszeressége, egyéni megnyilvánulásaim arany metszéspontjában a kiszámíthatóság. Beszédemből komolyság és derű finom egyensúlya,

megbízhatóság és törődés árad. Humoromba sosem szövődnek a gúnyolódás szálai. Munkatársaimról és az érettük fáradozókról a tanítványok előtt tisztelettel szólok. Diákjaimról véleménynyilvánításom tárgyyszerű; szellemi, lelki, testi fejlődésükre korlátozódik.

Szavaim és tetteim összecsengenek, ezzel válok hitelessé a szülők, a munkatársaim és a tanítványaim előtt. Minden megnyilvánulásomat szerénység és segítőkészség jellemzi. Magától értetődő számomra a békességre való törekvés. Kérdezek, mielőtt számon kérnék, indulataim nehéz helyzetben is uralom. Keresztyén nevelőhöz illő mértéktartással élek. Külső megjelenésemről is ítéltetek, ezért figyelek kulturált, ápolts küllememre. Gondozom fizikai erőnléteimet.

Saját diákkal magántanítványként, óradíj ellenében nem foglalkozom.

Igyekszem megismerni szűkebb pátriám és az orosházi református iskola történetét. Iskolámat - munkaköri kötelezettségeimen felül is - a jó sáfár és a gondos gazda hűségével szolgálom. Jó légköréhez segítő nyíltsággal, előrevivő őszinteséggel, munkatársaim megbecsülésével járulok hozzá. Szakmai vitáimat is csak a diákok távollétében folytatom. Intézményünk minden dolgozója tisztelt társam a munkában, kivel közös nevelői és oktatói célokért dolgozom. Velük személyiségünkben, módszereinkben sokszínűek vagyunk, de az erkölcsi kérdések megítélésében az egységre törekszünk. Nyugdíjba vonult munkatársaimat tisztelem, becülöm. Magam az Orosházi Református Két Tanítási Iskolában töltött minden napomon úgy viselkedem, hogy aranyéveimben is szívesen gondoljak vissza hajdani iskolámra, s az engem innen ismerők is jó szívvel emlegessenek.

Nem vállalok olyan tartalmú és mértékű egyéb (közéleti, politikai, társadalmi) feladatot, melyek az oktató és nevelő munkám rovására mennének. Öröm, ha munkámat az iskolán kívüliek bizalommal figyelik, megbecsülik, még nagyobb, ha intézményem jó hírét gyarapítom.

Példaadással erősítem a rám bízottak nemzetünk és szűkebb hazánk iránti elkötelezettségét, a református egyház nemzetformáló örökségével a középpontjában. Töreksem arra, hogy hitben élő, áldozatkész tagja legyek gyülekezetünknek, egyházunknak, ezt az istentiszteleti és gyülekezeti alkalmak rendszeres látogatásával is bizonyítom. Amennyiben a hitemet még építem, a Magyarországi Református Egyház törvényes rendjét akkor is elfogadom, és azokkal ellentétes nézeteket nem terjesztek.

Hálás vagyok, hogy a legnemesebb, s büszke arra, hogy a legnehezebb munkát: generációk formálását végezhetem.

*„Nem a magatokéi vagytok”
(1 Korinthus 6:20)*